Vestitorul numelui lui Iehova

15 Decembrie

Numărul 24

MISIUNEA REVISTEI

Această revistă vrea să dea ajutor omului pentru a cunoaşte scopul lui Iehova Dumnezeu care este relatată în Biblie. In principiu conţine acele lucruri biblice, cari sunt spre ajutorul martorilor lui Iehova. Aceasta îi face capabili pe cititori pentru studii biblice regulate şi se va îngriji şi pentru învăţători la acele persoane sau grupuri, cari se ocupă sinceri cu studierea Bibliei. Este potrivită pentru vestirea prin radio, pentru conferinţele publice şi articole pentru înţelegerea textelor scripturale.

In vestire, această revistă ţine strict de principală numai Biblia. Este neatârnată de confesiunile, sectele, partidele sau dela alte organizaţiuni lumeşti. Stă fără îndoială, cu toată puterea de partea Impărăţiei lui Dumnezeu care se va întemeia sub Cristos, Regele iubit. Nu are dogme ci din contră, învită pe toţi ca să-i studieze conţinutul cu îngrijire şi cu ochi critici pe baza Sfintei Scripturi. Nu se amestecă în nicio discuţie şi nu comunică lucruri individuale.

Aceia cari cercetează serios Biblia, însă nu pot plăti revista, din cauza sărăciei, mizeriei sau a nenorocirei, pot primi revista gratuită, întrucât o cer odată într'un an, în luna Decembrie şi arată cauza trimiterii gratuite. Noi stăm cu bucurie în ajutorul lipsiţilor, însă pretinde regula expedierii, ca să fie cerută în scris, trimiterea odată într'un an.

ATENŢIUNE!

Sunt rugaţi aceia cari încă n'au trimis abonamentul revistei W. T. pe anul 1933, să binevoiască a trimite abonamentul cât mai urgent. Pentru uşurarea abonamentului, s'a trimis o foaie de comandă tipărită. — Fiecare să trimită abonamentul pe o astfel de foaie, iar adeverinţa se va trimite îndărăt după contabilitate.

Tip. Cartea de „Aur“ — Bucuresti. Strada Smârdan No. 4

VESTITORUL NUMELUI LUI IEHOVA

București 15 Decembrie 1932 No. 24

Dor după casa lui Iehova

Rut a răspuns: Nu sta de mine să te las, și să mă întorc dela tine! Incotro vei merge tu, voi merge și eu, unde vei locui tu, voi locui și eu; poporul tău va fi poporul meu, și Dumnezeul tău va fi și Dumnezeul meu." Rut 1:16.

PARTEA II-a

— Urmare —

[21] Chilion, unul din fii Naomei a luat în căsătorie pe Orpa. „Una se numea Orpa." Numele ei înseamnă „coamă" și este forma femenină a unui cuvânt, care înseamnă „ceafă" sau „spate". Acest nume îndreaptă atenția noastră spre o clasă îndărătnică sau încăpăținată, o clasă neglijentă, care a fost adusă în atingere cu adevărul. "Văd că poporul acesta este un popor încăpăținat." (2. Moise 32:9) „Mi-au întors spatele, nu s'au uitat la mine: i-am învățat și i-am învățat într'una, dar n'au ascultat și nu s'au învățat." (Ieremia 32:33) Cei ce disprețuesc cuvântul lui Dumnezeu sunt rebeli și în mod potrivit se numesc „încăpăținați", și aceștia își întorc spatele Domnului. „Căci eu îți cunosc duhul tău de răzvrătire și încăpăținarea ta cea mare. Dacă vă răsculați voi împotriva Domnului, cât trăesc eu încă în mijlocul vostru, cu cât mai răzvrătiți veți fi după moartea mea!" (5. Moise 31:27) „Un om, care se împotrivește tuturor mustrărilor, va fi zdrobit deodată și fără leac." (Proverbe 29:1) Pe baza textelor amintite aici, se poate spune, că Orpa a jucat rolul acelei clase, care a venit în atingere cu adevărul, și s'a predat clasei Naomi, după ce Spiritul sfânt a fost retras din calitatea lui de mângâetor, și ajutor, mai târziu însă s'a abătut dela Domnul și i-a întors spatele.

[22] Cealaltă Moabită tânără a devenit nevasta lui Mahlon, cum este scris: „Și numele celeilalte a fost Rut." In acest loc al dramei apare o femeie frumoasă străină națiunei Izrael, care a fost vestită între poporul acesta și onorată din partea lui Iehova Dumnezeu. Numele Rut înseamnă „pretenă" sau „tovarășă". Trebuie să fi fost o creatură drăgălașă, cu inima curată. Devotamentul ei către tovarășa ei Naomi, soacra ei, o arată ca pe o adevărată pretenă. „Pretenul adevărat ajută oricând." (Proverbe 17:17; 22:11; 27:9) Rut nu numai că a devenit tovarășa soacrei sale Naomi, ci a fost o pretenă adevărată și credincioasă, și aceasta se dovedește prin faptul, că ea a iubit pe Naomi în tot timpul, și că Naomi a iubit pe Rut. Ele au căutat să se servească împrumutat desinteresat, și aceasta este dovada, că s'au iubit în toate timpurile. Naomi a rămas devotată cu credincioșie lui Iehova, Dumnezeul lui Izrael, și a fost martoră fără îndoială a faptului, că Rut a cinstit pe Iehova, ca pe singurul adevărat Dumnezeu. Mărturia Naomei a avut influența cea mai bună asupra lui Rut, și a îndemnat-o, ca să se predea cu totul lui Iehova — și părăsind totul — să meargă cu poporul lui de legământ.

[23] In acelaș mod clasa Naomi, a fost devotată cu credincioșie lui Dumnezeu în timpul de strâmtorare, și mărturia lor despre Dumnezeu și împărăția sa pe care au pus-o oamenilor, a adus cu sine, că dela 1919 și alții au ajuns la cunoștința lui Iehova și a cauzei sale drepte, și s'au hotărât pentru el. In felul acesta ilustrează Rut îndeosebi o clasă, care dela venirea Domnului la templul său a ajuns la o cunoștință a lui Dumnezeu și l-a servit.

Poticniri

[24] Judecata Domnului în templu a început cu aceia, cari au stat în relație de legământ cu Dumnezeu, și cari s'au declarat că sunt gata, ca să facă voia lui Dumnezeu. "Căci suntem în clipa, când judecata sta să se înceapă dela casa lui Dumnezeu." (1. Petru 4:17) Trebuie să ne așteptăm la aceea, că dintre aceia, cari erau în așteptare a unui loc în casa aceasta, unii vor fi condamnați de judecată, și evenimentele și faptele dovedesc așteptarea aceasta. Cam în 1918 și după aceea, au fost între ceata poporului lui Dumnezeu depe pământ unii, cari din motive egoiste au refuzat, ca să lucreze în armonie cu felul orânduit de Dumnezeu, și cari în urma acestui fapt au lucrat fărădelege și au devenit nelegiuiți; afară de aceasta au întins curse și lațuri, pentru ca și pe alții să-i atragă după dânșii și să-i prindă, și astfel au devenit ei ocazii de poticnire în înțelesul cuvintelor lui Isus și pentru aceasta au fost culeși laolaltă. (Matei 13:41) „Atunci le voi spune curat: Niciodată nu v'am cunoscut; depărtați-vă dela mine voi toți, cari lucrați fărădelege." — Matei 7:23.

[25] Ambii fii ai Naomei reprezintă pe aceia, cari provoacă poticniri, și lucrează fărădelege. Ei au fost o ilustrație acelora, cari s'au mâniat și au devenit bolnavi spiritual și s'au stins. „Mahlon

şi Chilion au murit şi ei amândoi, şi Naomi a rămas fără cei doi fii ai ei şi fără bărbat." (1:5) Ambii bărbaţi tineri au neglijat, ca să ţină în picioare numele tatălui lor Elimelec, care înseamnă „Dumnezeu este împărat". În urma morţii lor au neglijat, „ca să ridice numele mortului în moştenirea lui." — 4:10.

[26] Amândoi fii reprezintă o clasă, care era necredincioasă Domnului, a devenit răzvrătită, a neglijat şi s'a codit, ca să poarte roadele împărăţiei şi care apoi a fost tăiată când a venit Domnul la templul său. Pentru Naomi trebuia să fie un timp de mare mâhnire. Ea a văzut, cum odraslele din sângele ei au fost răpiţi de duşman, de moarte. Acest fapt a avut asupra ei o aşa înrâurire tristă, încât a zis: „Cel Atotputernic m'a umplut cu amărăciune." Când judecata a început la casa lui Dumnezeu, clasa Naomi a văzut totaşa, că aceia, cărora i-a servit, le-a întins hrană şi a căutat, ca să le ajute să găsească calea care duce la împărăţie, au fost răpiţi de duşmanul nemilos şi au fost tăiaţi dela orice speranţă să câştige un loc în împărăţie. Moartea acestor bărbaţi tineri se pare să corespundă foarte potrivit cu moartea soţiei lui Ezechil, el preumbreşte acelaş lucru şi deci reprezintă în icoană pe aceia, cari în timpul întunecos, când judecata a început la casa lui Dumnezeu, „au murit". — Vezi cartea Justificare în limba germană.

[27] Naomi acuma era prea bătrână, ca să se mai poată mărita şi să nască fii, cari puteau să fie părinţii străbuni ai Regelui guvernării viitoare. Dacă Iehova nu s'ar fi îndurat, şi nu ar fi intervenit, atunci Naomei nu era cu putinţă, ca să stea în legătură cu fructul împărăţiei. Se pare că la început Naomi nu a aşteptat ca Dumnezeu prin una din nurorile sale îi va arăta îngrijirea sa, pentrucă ea a stârnit pelângă aceea, că ambele să se întoarcă la poporul şi la dumnezeii lor, şi apoi să se mărite din nou cu cei din poporul păgân. Înţelepciunea lui Iehova întrece cu mult priceperea omului. El a întocmit atunci o icoană profetică a lucrurilor, care trebuia să se împlinească în zilele viitoare şi pentru aceea a lăsat, ca drama să-şi continue mersul.

Întoarcerea

[28] Naomi trăia în ţara duşmanului lui Izrael, şi acuma a făcut pregătirile necesare cu ambele nurori ale sale, ca să se întoarcă în ţara făgăduinţii. „Apoi s'a sculat ea şi nurorile ei, ca să se întoarcă din ţara Moabului, căci aflase în ţara Moabului, că Domnul a cercetat pe poporul său şi-i dăduse pâne". (1:6) Eglon, regele Moabului a silit pe Izraeliţi, ca să-i servească timp de optsprezece ani, şi i-a apăsat tare. Domnul a ridicat pe Ehud din Beniamin, pe un om stângaci, care şi-a făcut un cuţit cu două tăişuri, de optsprezece ţoli; la un timp favorabil, Ehud a înfipt cuţitul tăios până peste prinzătoare în pântecele gras al regelui Eglon, şi Iehova astfel a eliberat pe poporul său prin Ehud, de sub puterea domnitorului Moabit. Probabil, că îndată după aceasta a făcut Naomi pregătirile, ca să meargă cu nurorile sale la Betleem. Este mult probabil, că pe timpul acela, Ehud a servit poporul Izrael în calitate de legiuitor şi judecător. Nu mai era foamete după pâne naturală, ceeace a îndemnat pe Naomi, ca să părăsească Moabul. Pe vremea aceea era pâne în ambele ţări, deoarece Iehova cercetase pe poporul său în Betleem, şi le-a dat pâne. Motivul adevărat, care a îndemnat pe Naomi să se întoarcă, era dorinţa ei, ca să fie din nou la poporul ei, pe care Dumnezeu l-a pus iarăş în picioare şi iară i-a readus în harul său, liberându-i de sub mâna asupritoare a lui Eglon. Pentru Naomi a fost un timp favorabil să se întoarcă, şi era timpul hotărît a lui Dumnezeu, ca să continue cu drama profetică. Îndemnul pentru Naomi de a părăsi Moabul, corespunde cu îndemnurile date poporului de legământ al lui Dumnezeu, de a părăsi pe organizaţiunea lui Satan, şi să se lege cu totul şi pedeplin cu organizaţia lui Dumnezeu. „Deaceea ieşiţi din mijlocul lor, şi despărţiţi-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeţi de ce este necurat, şi vă voi primi. Eu vă voi fi tată, şi veţi fi fii şi fiice, zice Domnul Cel Atotputernic." (2. Corinteni 6 versurile 17, 18) Clasa Naomi a recunoscut înainte de anul 1919 că ea, precum a fost prezis de profetul Isaia", a locuit între un popor necurat; şi că din cauza aceasta a trebuit să păşească înainte şi să se consacreze cu totul Domnului, şi să între în serviciul lui. — Isaia 6:5.

[29] Clasei celor concepuţi de spirit depe pământ, pe cari Naomi îi ilustrează chiar aici i s'a făcut clar faptul, că Cristos Isus marele judecător, a venit la templul lui Iehova şi că foametea este pe sfârşite; că Dumnezeu a îndepărtat toiagul nelegiuirei depe soarta celor drepţi, şi că acuma trebuie să se ocupe cu lucrul împărăţiei şi pentru aceasta să se ferească şi să se despărţească de cei nelegiuiţi. (Psalm 125:3) Clasa Naomi a văzut, că Domnul a venit la templul său, şi Iehova şi-a întors faţa către poporul său, şi caşi Zaharia, a declarat ca: „Binecuvântat este Domnul Dumnezeul lui Izrael, pentrucă a cercetat şi a răscumpărat pe poporul său." (Luca 1:68.) Faptul, că Iehova a cercetat pe poporul său, pe timpul, când Naomi a ieşit afară din ţara Moabului, a adus cu sine, că el a scos o femeie dintre naţiuni pentru numele său, anume pe Rut; şi la timpul hotărît Dumnezeu a cercetat din nou naţiunile „pentruca să scoată din ele un popor pentru Numele său". — Fapte 15:14.

[30] Iehova a cercetat pe poporul său, ca să-i dea pâne, şi iarăş s'a făcut belşug în Izrael. Iehova a vărsat ploi de binecuvântare peste seminţia lui Iuda. „Cereţi dela Domnul ploaie, ploaie de primăvară! Domnul scoate fulgerile, şi vă trimite o ploaie înbelşugată, pentru toată verdeaţa depe câmp. Mânia mea s'a aprins împotriva păstorilor, şi voi pedepsi pe ţapi. Căci Domnul oştirilor îşi cercetează turma, casa lui Iuda, şi o va face ca pe calul său de slavă în luptă." (Zaharia 10:1, 3) Iudeii credincioşi desigur că au început acuma,

ca să aducă zeciuială întreagă în casa de proviziuni, şi Iehova a deschis fereştrile dela cer şi a vărsat asupra lor mare binecuvântare, şi era acuma belşug între popor. (Vezi Malachi 3:10—12) Betleem era din nou credincios numelui său, „casa pâinei", şi Efrata locul belşugului şi Iuda locul preamăririi numelui lui Iehova. Aşa este preumbrit, cum poporul lui Dumnezeu, credincioşii lui depe pământ. „Prin el să aducă totdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică rodul buzelor, cari mărturisesc Numele lui." (Evrei 13 versul 15) Intocmai aşa stă lucrul cu poporul lui Dumnezeu, care acuma după venirea Domnului la templul său se afla pe pământ.

31 Iehova a declarat prin profetul său: „Şi tu Betleem Efrata, măcar că eşti prea mic între cetăţile de căpetenie ale lui Iuda, totuşi din tine îmi va eşi cel ce va stăpâni peste Izrael, şi a cărui obârşie se suie până la vremuri străvechi, până în zilele veciniciei. De aceea îi va lăsa până la vremea când va naşte cea care are să nască, şi rămăşiţa fraţilor săi se va întoarce la copiii lui Izrael. El se va înfăţişa şi va cârmui cu puterea Domnului, şi cu măreţia Numelui Domnului, Dumnezeului său: vor locui liniştiţi, căci El va fi proslăvit până la marginile pământului." — Mica 5:2—4.

32 După naşterea naţiunei sau a împărăţiei (în anul 1914) Cristos Isus ca Rege şi justificator al Numelui lui Iehova a venit la templul lui Iehova şi dela timpul acesta se încinge, în timp ce după vorbele profetului, este aici şi păşunează, pe poporul său cu mâncări pregătite anume pentru el. Lucrul acesta Domnul l-a îndeplinit îndeosebi dela anul 1922. Cristos Isus nutreşte pe poporul său în puterea şi măreţia lui Iehova Dumnezeu. In timp ce foloseşte mâncările acestea, fulgerele strălucitoare ale lui Iehova ies şi pe maideparte din templul său şi descopăr clasei credincioase a rămăşiţei binecuvântările de multe feluri, care i se dăruesc, precum şi binecuvântări viitoare încă, în caz dacă rămâne credincioasă. Dacă atenţia poporului de legământ al lui Dumnezeu, care într'adevăr iubeşte pe Domnul se îndreaptă spre aceste fapte, atunci acesta se sileşte, ca să se despărţească de organizaţia Diavolului ilustrată prin Moab şi pedeplin şi fără rezerve să se consacreze organizaţiei lui Dumnezeu, casei cu belşug de fructe şi a laudei pentru Numele lui Iehova.

33 Intoarcerea Naomei la „ţara pânei" închipue iconă nimerit, cum poporul lui Dumnezeu, ajunge să înţeleagă, că Domnul este în templul său, şi ce sunt binecuvântările, de care are parte mâncând depe masa lui, de care se bucură mereu dela acel timp.

(Continuarea urmează).

Intrebări pentru studiul berean

Alin. 21—23. Arată din înţelesul numelui lor, şi prin texte scripturale înrudite clasa ilustrată prin Orpa. Identifică în acelaş fel clasa Naomi şi Rut.

Alin. 24—26. Arată împlinirea expresiunei, că judecata trebuie să se înceapă la casa lui Dumnezeu. Care sunt faptele, care fac cunoscut clasa preumbrită de Mahlon şi Chilion.

Alin. 27. Descrie starea Naomei, după moartea fiilor ei. Ce loc ocupă aceasta în scopul lui Dumnezeu?

Alin. 28—30. Ce a îndemnat pe Naomi, ca să părăsească ţara Moabului şi să se întoarcă? Descrie împlinirea dela Rut 1:6 a) cu privire la Izraelul natural, b) cu privire la Izraelul spiritual.

Alin. 31, 32. Arată, cum se împlineşte în prezent Mica 5:2—4.

Alin. 33. Ce se ilustrează prin aceea, că Naomi s'a întors „la ţara pânei"?

W. T. din 1 Octombrie 1932.

Dor după casa lui Iehova

„Rut a răspuns: Nu sta de mine, să te las, şi să mă întorc dela tine! încotro vei merge tu, voi merge şi eu, unde vei locui tu, voi locui şi eu; poporul tău va fi poporul meu, şi Dumnezeul tău va fi Dumnezeul meu." — Rut 1 : 16.

PARTEA 3-a

IEHOVA niciodată nu sileşte sau îndeamnă pe cineva, ca să între în casa lui. Omul care crede, că Iehova este Dumnezeu, şi că este răsplătitorul acelora, cari îl caută, începe să-şi întoarcă faţa către casa lui Iehova. El trebuie să aibă credinţa aceasta chiar înainte de s'ar putea cugeta la aceea, ca să caute după calea care duce la casa lui Iehova. (Evreii 11:6) Nu este nicidecum potrivit, ca să-şi ţină cineva de datorinţă, ca să agrăiască sau să silească pe alţii, ca să caute casa Domnului şi să între în ea. Ori cât de mare poate fi iubirea naturală a părinţilor faţă de copiii lor, cu toate acestea nu este datoria lor specială şi principală de a aduce pe copiii lor în împărăţia lui Dumnezeu. Mulţi au făcut greşeala aceasta dureroasă, deoarece aşa au crezut, că sunt datori, ca să-şi conducă copiii în împărăţia lui Dumnezeu. Insuş Dumnezeu alege pe copiii casei sale, şi rudenia după carne nu are nici o legătură cu aceasta. Este datorinţa părinţilor, ca să înveţe copii lor adevărul, şi în urmă copiii trebuie să-şi preia răspunderea pentru tru calea pe care o aleg. Numai atunci, dacă cineva este conceput de spirit, şi a primit chemarea pentru un loc în casa Domnului, este potrivit, ca pe unul ca acesta să-l îndemne la de-

votament, pentruca să-şi facă singură chemarea şi alegerea. „Deaceea fraţilor (aceia, cari au primit chemarea pentru împărăţie), căutaţi cu atât mai mult, să vă întăriţi chemarea şi alegerea voastră: căci dacă faceţi lucrul acesta, nu veţi aluneca niciodată." (2. Petru 1:10) Către unii, cari au fost aduşi în legământul pentru împărăţie, vorbeşte apostolul foarte potrivit în modul următor: „Vă rog dară fraţilor, prin îndurările lui Dumnezeu, ca să aduceţi corpurile voastre sacrificiu viu, sfânt, bineplăcut lui Dumnezeu, ce este serviciul vostru cel raţional." — Romani 12:1.

2 Este însă chiar de o importanţă şi mai mare, ca acela, care este chemat, ca să între în casa Domnului, are pentru ea îndemnul adevărat. Dacă îndemnul ar fi numai mântuirea, atunci desigur, că va aluneca. Dorinţa de a întra în casa lui Iehova, trebuie să fie dreaptă şi adevărată şi să izvorească din motive desinteresate, anume din o dorinţă plină de iubire, de a aparţine casei lui Dumnezeu, pentru a vedea măreţia şi frumuseţea Domnului şi de a-l putea servi a-măsurat voinţei sale. Ca reprezentantul special al lui Iehova, Isus a aşteptat mai întâi dela învăţăceii lui, ca să-şi dovedească credincioşia şi iubirea faţă de ei, şi numai după aceea i-a invitat în legământul pentru împărăţie; exact aşa este cazul cu toţi aceia, cari au fost concepuţi de spiritul sfânt. (Luca 22:28-30) Isus a mai spus urmaşilor săi maideparte, că acela, care doreşte să privească înapoi şi să se întoarcă, dupăce s'a hotărît, ca să intre în casa Domnului, şi a şi apucat pe drumul în această direcţie, prin aceasta şi-ar dovedi necredincioşia şi neaptitudinea lui pentru împărăţie. „Isus i-a răspuns: Oricine pune mâna pe plug, şi se uită înapoi, nu este destoinic pentru împărăţia lui Dumnezeu". — Luca 9:62.

3 Din aceasta reese clar, că acela, care a fost adus în favoarea şi s'a angajat în serviciul lui Iehova, şi după aceea se depărtează dela acest serviciu a Domnului şi din îndemnul său liber caută un loc în organizaţia lui Satan, prin aceasta se dovedeşte ca nedemn pentru împărăţie. Iubirea nu se poate împărţi. Dumnezeu ocroteşte şi aduce în casa lui numai pe unii ca aceia, cari îl iubesc şi cari îl servesc în spirit şi în adevăr. A locui în casa lui Iehova, este favoarea cea mai mare care numai se poate acorda unei creaturi. Pentru a se bucura de acest favor, trebuie căutat serios şi cu zel casa Domnului, şi a corespunde cu credincioşie cerinţelor dumnezeeşti. Ilustrând în mod comparativ privilegiul binecuvântat de a fi în casa Domnului, a scris psalmistul: „Căci mai mult face o zi în curţile tale decât o mie în altă parte: eu vreau mai bine să stau în pragul casei Domnului meu, decât să locuesc în corturile răutăţii." — Psalm 84:10.

P e d r u m

4 Naomi, însoţită de celelalte două femei, a început călătoria spre pământul binecuvântat de Dumnezeu. „Ea a ieşit din locul în care locuia însoţită de cele două nurori ale ei, şi a pornit, ca să se întoarcă în ţara lui Iuda." (1:7) Ceeace a îndemnat-o pe Naomi să întreprindă o călătorie prin partea aceea a ţării, care de obicei era periclitată de tâlhari şi criminali, a fost iubirea ei pentru Iehova Dumnezeu şi poporul ei de legământ. Din ce motiv au însoţit-o cele două nurori? Desigur aceste trei văduve erau copleşiţi de mizerie, şi probabil, că starea lor o descrie profetul Ieremia. Când au părăsit Moabul s'au plâns, deoarece au fost în atingere cu duşmanul, moartea, şi din pricina suferinţelor, pe cari le-a cauzat mâna asupritorului; ele au vărsat lacrimi şi în speranţa, că încurând se vor putea bucura de lucruri mai bune. „Plângând vin, şi îi duc în mijlocul rugăciunilor lor; îi duc la râuri de apă, pe un drum neted pe care nu se poticnesc. Ei vor veni şi vor sălta de bucurie pe înălţimile Sionului; vor alerga la bunătăţile Domnului, la grâu, la must, la untdelemn, la oi şi boi, sufletul le va fi ca o grădină bine udată şi nu vor mai tânji." (Ieremia 31:9, 12) „In zilele acelea, în vremile acelea, zice Domnul, copiii lui Izrael, şi copiii lui Iuda se vor întoarce împreună, vor merge plângând şi vor căuta pe Domnul, Dumnezeul lor. Vor întreba pe drumul Sionului, îşi vor întoarce privirile spre el şi vor zice: Veniţi să ne alipim de Domnul printr'un legământ veşnic care să nu fie uitat niciodată." — Ieremia 50:4, 5.

5 Cam în anul 1919 s'a întâmplat, poporul credincios al lui Dumnezeu a început în grabă să părăsească organizaţia lui Satan, preumbrită prin Moab şi să se întoarcă la Sion, organizaţia lui Dumnezeu. Domnul a început să rezidească Sionul, şi să strălucească din Sion. (Psalm 102:16; 50:2) Era deci timpul pentru îndeplinirea poruncii lui Iehova, care zice: „Adunaţi-mi pe cuvioşii mei, cei cari au făcut legământ cu mine prin sacrificiu." (Psalm 50:5) Această poruncă dumnezeiască se referă la clasa reprezentată de Naomi pe vremea ce eşia din Moab: aceasta clasă a păşit aşazicând pe calea, pe care ea „a putut să se întoarcă spre Sion"; când însă a ajuns la organizaţia lui Dumnzeu, plânsul ei a încetat.

6 Clasa preumbrită de Naomi, anume poporul credincios de legământ al lui Dumnezeu, a început să se întoarcă „în ziua aceea" anume, în ziua pe care Iehova a făcut-o", şi ziua aceasta pentru poporul lui Dumnezeu este timpul bucuriei. (Psalm 118:24) Profetul Isaia a scris: „In acelaş timp, Domnul îşi va întinde mâna a doua oară, ca să răscumpere rămăşiţa poporului său, risipit în Asiria şi în Egipt, în Patros şi în Etiopia, la Elam, la Şincar şi la Hamat şi în ostroavele mării. El va înălţa un steag pentru neamuri, va strânge pe surghiuniţii lui Izrael, şi va aduna pe cei risipiţi ai lui Iuda, dela cele patru capete ale pământului." (Isaia 11:11, 12) „In ziua aceea vei zice: Te laud Doamne, căci ai fost supărat pe mine, dar mânia ta s'a potolit şi m'ai mângâiat. Iată, Dumnezeu este izbăvirea mea, voi fi plin de încredere şi nu mă voi teme de nimic; căci Dominul, Dumnezeu este tăria mea

şi pricina laudelor mele, şi el m'a mântuit." — Isaia 12:1, 2.

7 Fiind Naomi din seminţia Iuda, fără îndoială s'a cugetat la promisiunea lui Dumnezeu cu privire la regele, care trebuia să se retragă din seminţia lui Iuda, cum stă scris: „Toiagul de domnie nu se va depărta din Iuda, nici toiagul de cârmuire (legiuitor) dintre picioarele lui. Până va veni Şilo (cel ce aduce liniştire şi pace) şi de el vor asculta popoarele." (1. Moise 49:10) Exact aşa i s'a tras atenţia clasei ilustrate de Naomi în cursul asupririlor din timpul războiului mondial şi imediat după aceea, că regele Cristos Isus; şi împărăţia lui au fost şi sunt singura speranţă şi aşteptare adevărată pentru popoarele depe pământ. Nimic altceva nu poate să aducă ajutor. Naomi s'a încrezut din toată inima în promisiunea aceasta; şi a ştiut, că nu va da greş. Faptul, că celelalte două femei şi-au părăsit patria natală, ca să plece în Palestina, arată, că dacă era cu putinţă, aveau de gând, ca să ajungă în ţara aceea, şi să rămână acolo pentru totdeauna cu Izraeliţii, poporul de legământ al lui Dumnezeu. A trebuit să vină o probă, ca să se cunoască pornirea adevărată, care le-a îndemnat ca să se pună pe drum.

8 Scurt după războiul mondial, s'a găsit o clasă, care împreună cu aceia, cari au fost ilustraţi de Naomi, au apucat la drum spre împărăţie. Probabil, că mulţi dintre aceştia chiar dinainte de război erau concepuţi de spirit şi călătoreau cu aceia, cari erau dovediţi credincioşi lui Dumnezeu, şi au fost ilustraţi de Naomi. Însă oare câţi dintre aceştia au fost mânaţi de un îndemn neegoist şi curat faţă de împărăţie, ca să facă pasul acesta? La câţi oare pornirea anumită era egoismul, în timp ce au admirat persoane cu vază? — Iuda 16.

Proba

9 După ce Naomi s'a văzut pe drum spre Betleem, a început ca să-şi dea seamă de răspunderea mare, pe care a luat-o asupră-şi. Probabil, că ea a îndemnat pe aceste tinere femei, ca să-şi părăsească patria şi pe poporul lor, şi să meargă într'o ţară străină. Stima acestora faţă de soacra lor, probabil că era îndemnul pentru ea, ca să o întovărăşească şi din cauza aceasta a vorbit Naomi către ele următoarele cuvinte: „Naomi a zis atunci celor două nurori ale ei: Duceţi-vă şi întoarceţi-vă fiecare la casa mamei voastre. Domnul să se îndure de voi, cum v'aţi îndurat şi voi de cei ce au murit şi de mine." (1:8) Nu era timpul, pentru a face prozeliţi (membrii noi) pentru naţiune, şi Naomi nu a voit să se apuce să silească pe nurorile sale, ca să devină membre a naţiunii, pe care Iehova a ales-o şi cu care a încheiat un legământ. Lucrul acesta a voit să-l lase în grija lui Dumnezeu, şi aşa era potrivit.

10 Înainte de anul 1918 au cugetat consacraţii preumbriţi prin Naomi, ca cel puţin pe rudele lor de aproape şi apoi pe alţii să-i îndemne prin sfaturi şi cuvinte măgulitoare, să se silească la aceea, ca să intre în casa lui Dumnezeu. Mai Mai târziu credincioşii, preumbriţi prin Naomi, care era în drum spre Betleem, au început să pună preţ pe adevărul, că Dumnezeu însuş are în mână alegerea unora ca aceştia. „Credincios este Dumnezeu, care v'a chemat la părtăşia cu Fiul său Isus Cristos, Domnul nostru." (1. Corinteni 1:9) „Nimeni nu-şi ia cinstea aceasta singur, ci o ia dacă este chemat de Dumnezeu, cum a fost Aaron." (Evrei 5:4) Nu este datorinţa sau lucrul rămăşiţei, ca să aleagă pe cineva să fie un membru în casa lui Iehova. Fiecare trebuie să aibă grijă de sine însuş.

11 Clasa consacraţilor, care în locul acesta este este preumbrită de Naomi, a păşit deja pe drumul, care duce la Sion, însă numai mai târziu a recunoscut, că nimenea nu poate să ia pe altcineva în împărăţie. După ce Naomi şi nurorile sale s'au pus pe drum, a venit peste cele două nurori proba, care a descoperit motivul de îndemn pentru călătoria spre ţara promisiunei, a fiecăreia din ele. Când Domnul a venit la templul său, în acelaş fel a venit proba peste aceia, cari au primit chemarea pentru a intra în împărăţie, şi proba aceasta a descoperit motivul îndemnului fiecăruia, care a primit chemarea. „Cine va putea suferi însă ziua venirii lui? Cine va rămânea în picioare când se va arăta el? Căci el va fi ca focul topitorului, şi ca leşia nălbitorului. El va şedea, va topi, şi va curăţi pe fiii lui Levi, îi va lămuri cum se lămureşte aurul şi argintul, şi vor aduce Domnului daruri neprihănite." — Malachi 3:2, 3.

12 Acesta era timpul pentru a stabili cugetele ascunse a acelora, cari au primit chemarea pentru împărăţie. „Şi faptul acesta se va vedea în ziua când, după Evanghelia mea, Dumnezeu va judeca prin Isus Cristos, lucrurile ascunse ale oamenilor." (Romani 2:16) „Şi aşa cele ascunse ale inimei lui se fac arătate." (1. Corinteni 14:25) Faptele reale care au avut loc după 1918 ne furnizează dovada desăvârşită, că dela acel punct, a venit proba peste poporul consacrat al lui Dumnezeu.

13 Ambele femei tinere s'au purtat cu iubire faţă de bărbaţii lor. Naomi a ştiut să preţuiască lucrul acesta, şi a dorit, ca Domnul asemeneă să le împărtăşească bunătatea lui, şi pentru aceasta le-a zis: „Domnul să se îndure de voi cum v'aţi îndurat şi voi de cei ce au murit şi de mine". Deoarece însăş Naomi era neputincioasă şi în aparenţă fără de preteni, nu a avut putinţa ca să răsplătească pe nurorile sale pentru binele pe care le-au arătat faţă de ea. Ea nu a putut să facă altceva, decât atât, că a rugat pe Iehova, ca să le răsplătească şi să le binecuvinteze; şi a exprimat speranţa, că bunătatea lor faţă de ea însăş şi faţă de fiii săi va fi păstrată ca o amintire, ce la timpul hotărât va fi răsplătit de Iehova celor două nurori. Insemnarea din Fapte 10:31 este un exemplu a unei „amintiri" de acest fel, păstrat, şi de care Iehova îşi aduce aminte.

14 Naomi a făcut cunoscut nurorilor sale şi pe maideparte iubirea şi atragerea ei faţă de ele, cu

cuvintele: „Să vă dea Domnul să găsiţi odihnă fiecare în casa unui bărbat. Şi le-a sărutat. Elé au ridicat glasul şi au plâns." (1:9) Nu este nici o mirare din pricina morţii şi a pierderei patriei lor. Naomi era văduvă, şi nu a mai avut speranţa de a se bucura iarăş de o casă proprie şi de o familie. Ea a sperat, că va fi mai uşor aceasta pentru nurorile sale, deoarece erau încă tinere şi probabil că ar putea să câştige încă bărbaţi şi bucuria unei căsnicii şi copii. Probabil, că toate cele trei văduve au ajuns acum la hotarul Moabului şi aceasta era o ocazie nimerită, ca să-şi ia rămas bun. Deaceea Naomi a voit să le părăsească cu binecuvântarea ei, şi a dorit pentru ele, ca să vadă zile mai bune. Ea nu a dorit pentru ele o odihnă de lenevie de o zi, ci liniştea şi mângăerea, pe care ar avea-o dacă ar avea o casă şi ar fi eliberate de starea de văduvie şi nerodire (sterpie). Ea a sărutat pe nurorile sale din inimă, şi apoi împreună şi-au ridicat glasul şi au plâns.

15 Dacă comparăm această parte profetică a icoanei cu faptele care au avut loc de atunci încoace, atunci găsim că între aceia cari au afirmat că sunt devotaţi Domnului, şi cari au început călătoria spre împărăţie, a fost în curs o separare. Dela acel timp unit au început să plângă, pentrucă unii, cari din pricina rudeniei strânse sau alte legături apropiate erau plăcuţi sau scumpi, au părăsit organizaţia Domnului. Alţii iarăş, cari s'au înfăţişat ca consacraţi, au plâns, deoarece nu au voit să părăsească pe tovarăşii lor anteriori în organizaţia lui Dumnezeu, şi au voit să umble cu ei pe o altă cale. Din pricina rupturii de acest fel, multă plângere a fost în rândul acelora, cari au afirmat, că călătoresc pe calea Domnului. In timpul prezent însă, în urma luminării în mai mare măsură cuvântului său prin fulgerele lui Dumnezeu, a ia, cari sunt născuţi de femeia, anume de organizaţia lui Dumnezeu şi din acest motiv sunt învăţaţi dela Iehova Dumnezeu au primit îndrumări din Cuvântul său în privinţa plângerilor de acest fel. Ei înţeleg ce le-a vorbit Domnul prin profetul Ezechil, şi deoarece sunt învăţaţi de Iehova se bucură de mare pace, şi plânsul lor a încetat. (Ezechil 21:15—17; Isaia 54:13) Cei ce sunt devotaţi cu credincioşie lui Dumnezeu, nu îndeamnă pe alţii ca să călătorească în tovărăşia lor, ci atrag atenţia asupra faptului, că a servi pe Iehova Dumnezeu, este cel mai mare privilegiu, ce numai se poate da vre-unei creaturi şi că aceia, cari nu au avut apreciere deplină pentru aceasta, trebuia să se întoarcă şi să se rupă dela aceia, cari sunt pedeplin consacraţi lui Iehova şi împărăţiei sale.

16 Ambele femei tinere şi-au exprimat consimţământul, de a întovărăşi şi pe maideparte pe Naomi, şi cu ea să meargă la poporul ei. „Şi i-au zis: Nu, noi vom merge cu tine la poporul tău." (1:10) Personalitatea şi iubirea Naomei a ţinut pe femeile tinere în legătură strânsă cu ea. In acelaş fel, în probele care s'au abătut peste poporul lui Dumnezeu dela 1919 încoace pe mulţi personalitatea unora i-a ţinut tare. Aceştia au fost îndemnaţi aşa se vede în urma admiraţiei lor faţă de alte persoane, ca să fie susţinuţi încă aşa zicând pe vârful degetelor, şi aşa au căutat să rămână în adevăr şi să stăruiască pe drumul, care duce la casa Domnului. Acesta este un îndemn egoist, şi acela, care un timp îndelungat este mânat de astfel de motive egoiste, ori încurând ori mai târziu, se va întoarce, şi va înceta cu urmarea pe calea Domnului. Nimenea, care se bazează pe mâna de carne nu poate să se împotrivească focului ce vine dela duşman. El trebuie să se încreadă în Domnul şi nu în ceva om. — Psalm 118:8, 9.

17 Purtarea Naomei a fost în armonie cu prescripţiunea lui Iehova dată cu o altă ocazie, ca pe nimenea să nu constrângă pe nimenea la aceea, ca să între în organizaţia lui, şi să ia parte la lucrul pentru justificarea Numelui său. Când Domnul a pregătit pe Ghedeon la luptă cu duşmanul, a zis: „Vesteşte dar lucrul acesta în auzul poporului: Cine este fricos şi se teme, să se întoarcă!" (Judecători 7:3) In acelaş fel a vorbit Domnul cu o altă ocazie către bărbaţii din armata lui Izrael: „Cine este fricos şi slab la inimă, să plece şi să se întoarcă acasă, ca să nu moaie inima fraţilor lui." (5. Moise 20:8) Contrarul fricei este iubirea adecă predarea deplină faţă de Dumnezeu, care alungă frica. (1. Ioan 4:18) In caz dacă femeile tinere, care au apucat pe drumul către Betleem, s'ar fi întors dintr'un motiv egoist, aceasta ar fi fost deci o dovadă clară, că nu iubirea a fost arcul de îndemn. Naomi a mai zis către cele două femei tinere, cari călătoreau împreună cu ea pe calea către Dumnezeul ei: „Intoarceţi-vă fiicele mele! Pentruce să veniţi voi cu mine? Mai am oare fii în pântecele meu, ca să poată fi bărbaţii voştri? Intoarceţi-vă fiicele mele şi duceţi-vă! Eu sunt prea bătrână ca să mă mărit din nou. Şi chiar dacă aş zice că trag nădejde; chiar dacă în noaptea aceasta aş fi cu un bărbat şi aş naşte fii; aţi mai aştepta voi oare până să se facă mari şi aţi vrea voi oare să nu vă măritaţi din pricina lor? Nu fiicele mele! Eu sunt mult mai amărîtă decât voi, pentrucă mâna Domnului s'a întins împotriva mea." — 1:11—13.

18 Fiindcă aceasta este o dramă dumnezeiască putem fi convinşi despre aceea, că Naomi a procedat sub mâna conducătoare a lui Iehova; şi pentru aceea a dorit ca nurorile sale să aibă o învăţătură clară cu privire la aceea, că ce le va costa ca să meargă cu ea şi să devină Izraelite. Se pare să fie cu totul sigur, că mai de vreme a vorbit cu ele despre legea dată de Dumnezeu lui Izrael cu privire la căsătorie (îndatorirea la evrei, de a lua în căsătorie văduva unui frate murit, fără să fi lăsat copii), de altfel nu i-ar fi înţeles cuvintele exprimate în versul amintit mai sus. Legea lui Dumnezeu dată lui Izrael cu privire la căsătoria între cumnaţi sună: „Când fraţii vor locui împreună, şi unul din ei va muri fără să lase copii, nevasta mortului să nu se mărite afară cu un străin, ci cumnatul ei să se

ducă la ea, s'o ia de nevastă, şi să se însoare cu ea ca cumnat. Întâiul născut pe care îl va naşte să moştenească pe fratele cel mort şi să-i poarte numele pentruca numele acesta să nu fie şters din Izrael." (5. Moise 25:5, 6) Întrebările puse de Naomi nurorilor sale au făcut atente pe acestea cu hotărîre, că nu mai au nici o ocazie, ca să mărite după fii din familia ei; ea a zis: „Eu sunt prea bătrână, ca să mă mărit din nou", ca să mai cresc fii, cari să poată ţinea locul acelora, cari au murit". Explicările ei ar fi putut să convingă pe femeile tinere despre aceasta; însă pentru a da un accent mai mare cuvintelor sale, le-a zis: „Chiar dacă aş avea un bărbat şi aş naşte fii, atunci voi femei tinere aţi aştepta, până ce vor ajunge la vârsta de bărbăţie? Aţi rămânea voi atâta vreme necăsătorite?" Aceste argumente a Naomei pentru o femeie normală din timpurile vechi erau foarte hotărîte şi convingătoare şi era pentru ea o probă pătrunzătoare. Proba era de fapt hotărîtoare, şi a lăsat ca să iasă clar la iveală starea inimei egoiste sau de altfel neegoistă a fiecăreia din femeile aceste tinere. Dacă ele ar fi plecat la Betleem şi ar fi rămas acolo, atunci trebuia să-şi uite poporul lor din Moab. Dumnezeu a dat acestor femei ocazia prin Naomi, ca în caz dacă ar dori să plece, să socotească cheltuelile cum a declarat mai târziu psalmistul: „Ascultă fiică! Vezi şi pleacă-ţi urechea; uită pe poporul tău şi casa tatălui tău." Psalm 45:10 — Luca 14:28.

19 Perspectiva acestor femei tinere, de a se mărita în Izrael, să conducă o căsnicie şi acolo în Betleem să aibă bucurii familiare şi o locuinţă, era foarte mică şi nu era deloc rentabilă pentru ele. Dacă ele ar fi continuat călătoria cu Naomi şi să rămână cu ea în ţara lui Izrael, atunci un îndemn mai înalt decât căsătoria omenească şi bucuriile unei căsnicii şi copii, a trebuit să îndemne pe aceste nurori, s'o facă. Egoismul nu ar fi putut suporta apăsarea unei probe atât de grele. O pornire egoistă niciodată nu este îndemnul adevărat de a servi pe Iehova Dumnezeu, şi proba aceasta aduce o dovadă pe maideparte pentru aceasta. Dacă cineva ar primi chemarea pentru împărăţie din dorinţa egoistă de a dobândi o poziţie de vază, comodă şi cu autoritate, atunci desigur că va aluneca. Numai o pornire dreaptă de a servi pe Iehova Dumnezeu poate fi, şi aceasta este o dorinţa desinteresată de a face voia lui Dumnezeu, lăsând la aprecierea lui Dumnezeu ca acelora, cari în felul acesta mânaţi de iubire îl servesc cu credincioşie, să le dea ceeace vede de bine. Cei ce se consacrează sub rezerva, că ar servi lui Dumnezeu, dacă ar primi o plată deosebită, nu ar putea fi plăcuţi lui Dumnezeu, şi o astfel de consacrare nu ar putea fi primită din partea lui. Naomi fără îndoială nu avea cunoştinţă de legea lui Dumnezeu a consacrării şi a alegerei casei spirituale, însă sub conducerea lui Iehova şi-a jucat aci rolul ei, într'o dramă care fără îndoială că învaţă principiul fundamental, care mai târziu este întărit şi de alte texte scripturale. Naomi nu a învinuit pe Dumnezeu, că s'ar fi purtat rău cu ea, şi nu s'a învinovăţit nici pe ea însăş, că a făcut rău, când a zis către nurorile sale: „Eu sunt mult mai amărîtă decât voi, pentrucă mâna Domnului s'a întins împotriva mea." Ea a dat de înţeles, că orice ar fi făcut Dumnezeu cu privire la dânsa, trebuia să fie pe drept; ea nu a fost amărîtă din pricina ei însaş, ci pentru nurorile sale. Cine într'adevăr este devotat Domnului Dumnezeu, acela nu îl învineşte, dacă este apăsat.

20 Cuvintele Naomei au clarificat sentimentele adevărate a ambelor femei tinere, şi fiecare şi-a găsit hotărîrea. Chiar aici se arată clar două clase, cari au început să calce pe calea care duce la împărăţie, cum se va arăta în cursul cercetărei. Timpul despărţirei a sosit. A trebuit să aibă loc despărţirea, şi aceste trei femei din nou şi-au ridicat vocile şi au vărsat lacrămi amare. A se despărţi de aceia, pe cari i-au avut dragi, nu este ceva lucru plăcut, şi aceasta corespunde şi aici la aceste femei. „Şi ele au ridicat glasul şi iarăş au plâns. Orpa a sărutat pe soacră-sa şi a plecat, dar Rut s'a ţinut de ea." (1:14) Că Orpa a sărutat pe soacră-sa a însemnat, că-şi ia rămas bun dela ea. Probabil, că în înţelesul următor a vorbit cu Naomi: „Mamă, cu toatecă te iubesc, totuş aş proceda fără minte, dacă aş abzice de toate perspectivele mele cu privire la un bărbat şi copii şi o casă, numai pentruca să te întovărăşesc; şi aceasta este aşa mai cu seamă aici, când văd, că după legile Dumnezeului tău nu există pentru mine nici o speranţă, ca să am cândva un bărbat. Eu vreau să plec, mamă, şi să mă întorc la vatra mea şi la părinţii mei." Aceasta, însă a însemnat şi aceea, că totodată s'a întors şi la zeii ei. Orpa reprezintă aşadar clar o clasă, ca odinioară a început să slujească Domnului, urmând paşii lui Cristos Isus, şi în sfârşit din pricina egoismului inimei, a fost scuturată afară. Cum dă de înţeles numele Orpa, ea şi-a întors spatele Domnului, preumbrind prin aceasta o clasă, care la început a luat asupră-şi datorinţa, ca să facă voia lui Dumnezeu, care însă mai târziu s'a răsculat împotriva cerinţelor şi condiţiunilor cari le-au fost puse în vedere de clasa Naomi, care servea cu bucuria Domnului, şi cu care era în legătură continuă. Ceeace a îndemnat pe Orpa la întoarcere, era interesul propriu, şi tot interesul propriu este ceeace a îndemnat pe clasa preumbrită de Orpa, ca să-şi întoarcă spatele Domnului, şi să apuce calea lor de interes propriu, pentruca să-şi poată apăra mai bine interesele lor egoiste. Dacă Kilion, care a luat în căsătorie pe Orpa era cel mai mare dintre cei doi fii, atunci în consecinţă, ea era aceia, care urma să fie răscumpărată din partea celui mai apropiat neam, şi astfel ar fi devenit primitoarea dreptului regal. Astfel ar închipui nimerit pe aceia, cari au fost odinioară moştenitorii împărăţiei, însă din interes propriu s'a retras.

21 Orpa s'a întors la poporul ei, la Moabiţii, şi poporul acesta a urît şi a asuprit pe poporul de

legământ al lui Dumnezeu, pe Izraeliți; și clasa ilustrată prin Orpa face același lucru. Iehova a a vestit mai târziu judecata lui asupra Moabiților și despre nimicirea lor definitivă. Pavel vorbește despre unii, cari au păsit pe calea care duce la împărăție, cari „însă se întorc la fărădelege (Evrei 10:38, 39) Petru asemenea a scris despre aceiaș clasă, când spune: „In adevăr, dacă după ce au scăpat de întinăciunile lumii, prin cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos se încurcă iarăș și sunt biruiți de ele, starea lor depe urmă se face mai rea decât cea dintâi. Ar fi fost mai bine pentru dânșii să nu fi cunoscut calea neprihănirii, decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă dela porunca sfântă, care le fusese dată. Cu ei s'a întâmplat ce zice zicala adevărată: Cânele s'a întors la ce vărsase, și scroafa spălată s'a întors să se tăvălească iarăș în mocirlă." (2. Petru 2:20-22) Orpa s'a întors la un popor, care practica religia Diavolului, care s'a rugat în armonie cu Diavolul, și ea reprezintă astfel pe unii, cari sunt împotriva Domnului, deoarece au încetat să se expună pentru Domnul.

[22] Moise a fost probat în același fel ca și Rut și Orpa. După ce a fost crescut mare în plăceri, atunci i s'a pus întrebarea, că vrea el oare să rămână un fiu al casei regale și să se bucure de cinstea și autoritatea ce i-o oferă organizația lui Satan, ori că se va deda de partea acelora, cari iubesc dreptatea. Moise a biruit proba cu curaj, și a găsit deciziunea potrivită în chestiunea aceasta. „Ci (Moise) a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului. El socotea ocara lui Cristos, ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentrucă avea ochii pironiți spre răsplătire. Prin credință a părăsit el Egiptul, fără să se teamă de mânia împăratului; pentrucă a rămas neclintit, cașicum ar fi văzut pe Cel ce este nevăzut." — Evrei 11:25:27.

[23] O probă asemănătoare a venit peste consacrați, când Domnul a apărut în templul său, și mulți de felul Orpei s'au întors și au încetat de a mai călători cu aceia, cari erau devotați cu credincioșie lui Dumnezeu. După aceasta alții s'au alăturat la clasa Naomei, și au avut parte cu frații lor mai bătrâni de ocările, care vin asupra acelora, cari servesc pe Dumnezeu; cum citim: „In mijlocul ocărilor și necazurilor... v'ați făcut părtași cu aceia cari aveau aceeaș soartă ca voi." — Evrei 10:33.

[24] Rut a apucat chiar calea contrară, și a stăruit în aceea ca să rămâie cu tovarășa ei Naomi. Prin faptul acesta, ea a ilustrat adevărul mult prețuit acuma de poporul lui Dumnezeu, că frații în organizația lui Dumnezeu țin strâns laolaltă și trebuie să se lupte pentru frații lor. (Neemia 4:14) Ei trebuie să locuiască acuma împreună în unire, deoarece Sionul a fost rezidit. (Psalm 133 versul 1:102:16) Ei trebuie să se lupte umăr la umăr împotriva dușmanului comun și pentru cauza dreaptă a regelui lor. (Filipeni 1:27) Ei trebuie să trăiască în pace unii cu alții, și să se bucure de mare pace, deoarece sunt copiii lui Dumnezeu și a femeii sale, a organizației sale, și prin urmare membrii a casei sale. (Isaia 54:13. Psalm 122:7—9) Ei trebuie să îmbrace iubirea, care este legătura desăvârșită; și aceasta înseamnă o asociere desinteresată. (Coloseni 3:14) Ei sunt conduși de prescripția dumnezeiască descoperită: „Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie." (Evrei 10:25) Aceasta nu înseamnă numai atât, ca să luăm parte la o adunare, ci înseamnă, că poporul devotat cu credincioșie al lui Dumnezeu, acuma trebuie să stea laolaltă în rânduri dese și în unitate, și nu să fie asemenea clasei Orpa, care neglijează, ca să se alăture celor ce sunt devotați cu credincioșie Domnului, ba mai mult, se întoarce și umblă pe calea ei egoistă.

[25] Orpa și-a exprimat hotărîrea și a luat rămas bun. Naomi s'a întors către Rut, care rămăsese, și a continuat să o agrăiască: „Iată, cumnata-ta s'a întors la poporul ei și la dumnezeii ei; întoarce-te și tu după cumnata ta." (1:15) Spre binele ei ar fi putut Orpa urma sfatul: „Cugetați-vă la femeia lui Lot"; aceste cuvinte au fost rostite în legătura cu străbuna Orpei și bunica lui Moab, ea însă a uitat îndemnul acesta, și nu a ținut seama de ele. (Luca 17:32) In același fel clasa preumbrită de Orpa a nesocotit sfatul dat atunci prin Moise. — 1. Moise 19:23-26, 36, 37.

(Continuarea urmează).

Intrebări pentru studiul berean

Alin. 1. Ce trebuie să se facă înainte ca cineva s'ar putea pune pe calea care duce la casa lui Iehova? Este drept, ca să agrăim, să înduplecăm sau să silim pe cineva, ca să-și dea silința sa între în casa lui Iehova? In ce măsură?

Alin. 2. Explică importanța motivului îndemnului pentru a dori întrarea în casa lui Iehova? Când și cum trebuie să se dovedească dovada pornirei adevărate?

Alin. 3. Ce mare favor este acela, de a fi adus în casa lui Iehova? De ce condițiuni atârnă, de a se putea bucura mereu de astfel de favoare?

Alin. 4—7. Ce la înduplecat pe Naomi și pe nurorile sale, ca să întreprindă călătoria îndărăt la Palestina? Ce arată aici împrejurarea, că Naomi a aparținut seminției lui Iuda? Arată împlinirea acestei părți de icoana profetică.

Alin. 8, 9. Explică cuvintele lui Naomi în versul 8. Arată, că cuvintele sale sunt în armonie cu felul și modul, cum Iehova alege pe aceia, cari doresc să între în casa sa. Cine sunt aceia, pe cari Naomi îi închipue aici? Ce probă a venit atunci peste Orpa și Rut?

Alin. 10—12. Compară părerile celor ilustrați aici prin Naomi înainte de anul 1918 și a aceleiaș clase mai

târziu, cu privire la răspunderea lor proprie în legătură cu întrarea altora în casa lui Iehova. Cum au început să se împlinească împrejurările din jurul lui Rut şi Orpa, în poporul consacrat al lui Dumnezeu, dela venirea Domnului la templul său?

Alin. 13—15. La ce se referă cuvintele Naomei în partea ultimă a versului opt? Ce a dorit ea pentru cele două femei tinere? Compară această parte a icoanei profetice cu faptele, care arată împlinirea ei.

Alin. 16, 17. Cum s'a împlinit versul 10? Ce învăţătură importantă conţin pentru poporul lui Dumnezeu din timpul prezent cuvintele Naomei către Rut şi Orpa (1:8, 11) şi cuvintele Domnului descrise în Judecători 7:3 şi 5. Moise 20:8?

Alin. 18, 19. Explică legea dată lui Izrael cu privire la căsătoriile dintre cumnaţi. Ce scop au urmărit întrebările, pe care le-a pus Naomi celor două nurori ale sale? Descrie argumentul ei, pe care l-a folosit aici. Explică starea în care au fost aduse Orpa şi Rut, proba cuprinsă în ea şi lecţiunea pe care o cuprinde pentru toţi aceia, cari au căutat să între în casa lui Iehova.

Alin. 20, 21. Ce hotărîre a luat Orpa, şi ce a însemnat aceasta pentru ea? Aplică icoana profetică?

Alin. 22, 23. Descrie proba ce a venit peste Moise, care era asemenea probei ce a venit pentru Orpa şi Rut, şi cum a rezistat el probei. Descrie maideparte probele, care s'au abătut peste consacraţi cu ocazia venirei Domnului la templul său, şi rezultatul ei.

Alin. 24. Ce cale a ales Rut? Explică învăţătura de tras din ea.

Alin. 25, 26. Arată că Orpa prin procedura ei a închipuit o clasă, care în zilele apostolului Pavel, era descoperită, şi îndeosebi dela venirea Domnului la templul său a eşit la iveală.

Conducerea adunărilor de studiu

Iubite frate Rutherford!

Intrucât călătoresc în diferitele părţi a ţării, observ, că ce greutate au unele grupe micuţe de a se împărtăşi de adevărat folos din studierea „Revistei", deoarece le lipseşte regula potrivită.

Deoarece regulele de conduită a unei adunări de studiu, cum este descris în Volumul al şaselea a „Studiilor în Scripturi", nu mai sunt potrivite, nu ţi-ar fi cu putinţă, să dai unele sfaturi, cum ar putea fraţii împreună cu fratele care conduce studiul, conlucra cât mai bine pentruca oare, care este consacrată studiului comun, să poată fi folosită cât mai bine? Eu sunt sigur, că mulţi fraţi, cari conduc studiul prelutindenea, cu bucurie vor primi astfel de sfaturi de ajutor.

In speranţa, că prin aceasta nu-ţi răpesc prea mult din timpul tău scump, sunt a ta soră în serviciul împărăţiei *Iulia Hofmayer,* pioneră.

In răspunsul scrisorii de sus, sfătuim, ca să se pună în aplicare aceiaş metodă de studiere, care este obişnuită şi în Casa Bethel, şi este experientat de un timp încoace, şi pe care o ţinem de cea mai bună. Adunarea este condusă de un frate, de obicei de preşedintele Societăţii, dacă este prezent. Trei fraţi, cari ştiu să citească răspicat şi curat, sunt rugaţi, ca să se aşeze înainte şi să citească unul sau două aliniate, cari vin în discuţie. Apoi conducătorul face apel adunării, ca să pună întrebări la aliniatele citite.

Intrebările se pun, şi după aceea vor fi invitaţi diferiţi fraţi, ca să dea un răspuns la întrebările puse. Conducătorul studiului face apoi un rezumat scurt, şi dacă este de lipsă încă ceva explicare, dă o mică explicare. Nimenea nu vorbeşte până ce nu este invitat de conducător. In felul acesta se menţine ordinea şi chestiunea este pertractată în mod potrivit. Prin citirea aliniaţilor, cei prezenţi primesc o pricepere bună. Acolo însă unde nu se înţelege bine totul, fiecare are dreptul, ca să pună întrebări.

Scopul studiului este acela, ca să înţelegem mai bine textele Scripturale şi explicările referitoare. Şi credem, că aceasta se poate ajunge mai bine pe calea sfătuită. Este mai bine, decât să se pună mai înfăi întrebări şi să fie pertractate, şi numai apoi să se citească aliniatul respectiv. Cele mai multe grupe vor fi desigur mai micuţe decât familia Bethel. Intr'o grupă mai mică fraţii cari citesc mai clar şi răspicat să preia cititul. Chiar şi conducătorul însuş poate să facă aceasta. Dupăce s'a citit, conducătorul să întrebe: „Cine are întrebare la aliniatul citit?" Fiecare trebuie să aibă ocazie, ca să pună o întrebare, care se referă la chestiunea pertractată. După aceea, precum s'a amintit să urmeze răspunsurile. Intrebările trebuie să atingă totdeauna numai aliniatele citite, şi să nu se abată la alte lucruri.

Textele pentru adunările de declaraţiune

30 Noembrie 1932

„Aşa vorbeşte Iehova, Răscumpărătorul tău, cel ce te-a întocmit din pântecele mamei tale: Eu, Iehova, am făcut toate acestea." — Isaia 44:24.

Iehova şi-a dat cuvântul, că Sionul, organizaţia sa va scoate la iveală o sămânţă, care va curăţi Numele şi Cuvântul său de toate imputările, şi care va fi folosit de el ca unealtă, pentru a împărţi binecuvântările sale tuturor celor ascultători. I-a plăcut lui Iehova, ca să lase să se dea mărturie despre Numele şi Cuvântul său, şi să facă de cunoscut scopul său. In scopul acesta a trimis pe Fiul său iubit, Isus Cristos pe pământ, ca să fie un martor al său, ca să mărturisească pentru adevăr, şi ca să găsească o îngrijire pentru răscumpărarea omenirei osândite. Isus şi-a îndeplinit în-

tru toate datoria ce i s'a impus. Iehova şi-a dat cuvântul, că dintre oameni va alege „un popor pentru numele său", şi că poporul acesta şi în probe îi va rămânea credincios, va fi martorul lui credincios şi adevărat, şi va vesti lauda lui. Aceasta a făcut el, şi cu aceasta şi-a îndreptat Numele şi Cuvântul său.

7 Decembrie

„Căci aşa vorbeşte Domnul, Dumnezeu: Voi aduce împotriva lor o mulţime de gloată mare, şi le voi da prada chinului şi jafului... Şi veţi şti, că eu sunt Damnul, Dumnezeu. — Ezechil 23:46, 49.

„Oamenii fără prihană" ai lui Dumnezeu (vers 45), martorii săi depe pământ, sunt acuma trimişi ca să bată cu grindina adevărului pe cei vinovaţi, şi să împlinească ce stă scris în Psalm 137:9: „Ferice de cine va apuca pe pruncii tăi, şi-i va zdrobi de stâncă", acesta este împărăţia lui Dumnezeu. Ce priveşte executarea judecăţilor asupra creştinătăţii, Iehova conduce împotriva lor o oaste," adunarea le va ucide cu pietre, şi le va doborî cu lovituri de sabie." (Vers 47). Această adunare sau oaste, este Domnul Isus Cristos şi oastea lui, care este cu el. (Apocalips 19:14—16). Campania executivă a judecăţii, va curăţi ţara cu desăvârşire. Ce face Iehova prin Fiul său Cristos Isus, va curăţi pământul pedeplin. In felul acesta se va arăta temeinic, că Iehova este Dumnezeu.

14 Decembrie

„Ii voi întări împărăţia. El va zidi Numelui meu o casă, şi voi întări pe vecie scaunul de domnie a împărăţiei lui." — 2. Samuil 7:12, 13.

Iehova cu aceste cuvinte a exprimat importanţa împărăţiei în legătură cu justificarea şi onoarea Numelui său. „Sămânţa" pe care Iehova a promis-o că o va da, arată evident pe Cristos Isus, Iubitul lui Dumnezeu, preumbrit prin regele David. Iehova a aşezat acuma pe tron pe regele măririi. O casă pentru Numele lui Dumnezeu înseamnă organizaţia lui Dumnezeu, a cărei Cap şi comandant suprem este Cristos Isus. Ceeace va ridica Numele lui Iehova în cugetele şi inima tuturor creaturilor sale, este cunoştinţa adevărului şi ascultare faţă de el. Dumnezeu a ales din lume „un popor pentru Numele său", şi poporul acesta constă din cei dintâi, cari au fost binecuvântaţi cu cunoştinţa adevărului."

21 Decembrie

„Acum, Izraele, ce altă cere dela tine Domnul, Dumnezeul tău, decât să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, să umbli în toate căile lui, să-l iubeşti şi să slujeşti Domnului, Dumnezeului tău, din toată inima ta şi din tot sufletul tău." — 5. Moise 10:12.

„Inima" este aceea parte a creaturei, unde zace motivul care îndeamnă sau mişcă la acţiune; pentru aceasta se spune, că este reşedinţa iubirei şi a sufletului. „Sufletul" îl arată pe creatura întreagă, toate părţile lui; până când „mintea" aceea parte a creaturii, care serveşte la aceea, ca să examineze adevărul Scripturei, să îl compare cu faptele, să ajungă la o conchidere şi a stabili voinţa lui Dumnezeu. La acela, care iubeşte pe Iehova, toate aceste însuşiri trebuie să fie consacrate lui. Predarea desinteresată a creaturei faţă de Dumnezeu, dă creaturei îndemnul, ca să îndeplinească cu bucurie voia lui Iehova, înţelegând că este datorinţa şi privilegiul lui, ca să cinstească în aşa fel pe marele Creator. Iubirea nu este îndoiosare, ori jocul simţurilor, sau o zguduire a simţurilor, ci este o predare nestrămutată şi desinteresată faţă de Creator.

28 Decembrie

„In ziua aceea ţi se va deschide gura odată cu a fugarului, vei vorbi, şi nu vei mai fi mut. Vei fi un semn pentru ei, şi vor şti, că eu sunt Iehova." — Ezechil 24:27.

Iehova şi-a exprimat Cuvântul, şi îl va şi împlini; şi Sfânta Scriptură arată cum se pare clar, că, Iehova va acorda martorilor săi credincioşi privilegiul, ca să vadă „lucrurile lui măreţe", prin cari va dovedi, că ei au vorbit Cuvântul său adevărul amăsurat voinţei sale; şi aceasta va face înainte ce martorii lui vor fi schimbaţi în organisme glorioase asemenea lui Cristos Isus. Cât de sigur martorii lui Iehova, vorbesc adevărul, atât de sigur va face Iehova şi pe oameni să cunoască, că aceşti martori au vestit adevărul. Aceasta nu se va întâmpla în scopul, că martorii să fie înălţaţi înaintea oamenilor, ci pentruca oamenii să poată şti, că Dumnezeu a avut martori între ei.

Intrebări despre organizaţia lui Iehova

Dela publicarea celor două articole cu titlul „Organizaţia lui Iehova" din „Revista" No. din 15 Noembrie şi 1. Decembrie, s'au ivit anumite întrebări şi întrebările acestea precum şi răspunsurile referitoare la ele sunt publicate aici în „Revistă" pentru informarea cititorilor.

Intrebare: Există deosebiri de păreri despre aliniatele 23 până la 25 şi despre aliniatele 5 şi 6 a Hotărîrei". Care este explicarea adevărată?

Răspuns: Nu este nici un motiv, pentru a se ivi diferite păreri asupra înţelesului acestor aliniate, şi dacă fraţii citesc şi cumpănesc cu îngrijire cuvintele folosite acolo, atunci nimic nu ar apărea neclar şi nesigur. Aliniatul 23 zice clar, că este scriptural pentru fiecare grupă, ca să aibă un comitet de servici, care să fie activ împreună

cu conducătorul de lucru pentru interesele grupei; pe maideparte, că comitetul acesta trebuie să fie ales de grupă şi numărul membrilor comitetului asemenea să fie stabilit de grupă; că trebuie să aibă un casier şi un secretar; că comitetul de servici poate fi împuternicit, ca să se îngrijească de afacerile economice în general şi să isprăvească astfel de îndatoriri, cari de obicei sunt isprăvite de comitetul executiv, şi că este fără rost să mai existe un comitet executiv, acolo, unde este un comitet de servici. Este greu de înţeles cum poate fi cineva nelămurit în privinţa înţelegerii acestui aliniat. Aici se face acuma încercarea, ca să se arate lucrul atât de clar, încât şi copiii să-l poată înţelege.

Organizaţia grupei este o unitate. Niciodată să nu figureze o organizaţie dublă. Comitetul de servici să figureze ca comitetul general pentru administrarea treburilor grupei. Nu este de lipsă ca conducătorul de lucru să fie un membru al acestui comitet. Comitetul de servici este îmbrăcat cu aceleaş drepturi, ca şi un comitet executiv. Cu toate că „Hotărîrea" sfătueşte, ca comitetul să nu aibă mai mulţi membrii decât zece, totuşi natural, că acesta este un aranjament lăsat la apreciere liberă. Ar fi mai bine ca să aibă mai puţini. Cu cât e mai mare comitetul, cu atât mai greoi este întru regularea afacerilor, şi cu atât mai mult timp se va pierde cu prea multe vorbe goale. Dacă însă grupa vrea să aibă un comitet mai mare, asta-i treaba ei, pentru care grupa poartă răspunderea. In caz dacă se simte lipsa de a avea comitete speciale, pentru a se îngriji de săraci, şi a isprăvi alte lucruri de lipsă de felul acesta, grupa poate să împuternicească comitetul de servici, ca să formeze astfel de subîmpărţiri sau subcomitete, şi pe oricine sa pună pentru executarea acestui serviciu.

Grupa trebuie să aibă un secretar. Să nu înţelegem aşa, că un secretar pentru servici, şi pe un alt secretar pentru alte lucruri ci un singur secretar, pentru toate lucrurile. Grupa trebuie să aibă şi un casier. Cel mai bine este, dacă slujbele acestea sunt ocupate de diferite persoane, dacă sunt destui în grupă, cari ar fi capabil pentru aceasta. Ar fi cu totul nepotrivit ca într'o grupă să avem doi casieri. Sumele deosebite se pot păstra în cărţi repartizate pe conturi anumite, Ar fi preferabil pentru lucrul acesta un frate instruit (versat), dacă însă nu este niciunul, atunci chiar şi o soră ar putea să fie secretară sau casieră sau ambele.

O înţelegere greşită despre elegibilitatea acelora, cari trebuie să îndeplinească slujbele acestea, se pare ca nu poate să existe. Numai aceia, cari sunt membrele clasei templului, cari sunt în armonie deplină cu serviciul, şi fac ceiace în mod logic pot să facă, să fie aleşi într'o slujbă de casier, secretar sau membrii ai unui comitet oareşcare. In organizaţia lui Dumnezeu nu este loc pentru leneşi, gâlcevitori sau contrari. Dacă cineva neglijează sau refuză ca să ia parte la lucrul de mărturie, sau se luptă împotriva lucrului acestuia, unul ca acesta să nu fie pus în vre-o slujbă, sau să-şi dea votul pentru alegerea servitorilor. Faptul, că cineva este consacrat încă nu îl îndreptăţeşte scriptural. Se cere devotament deplin faţă de Domnul.

Unde este o grupă mare şi un popor mare, comitetul de servici poate să numească căpetenii pentru fiecare circumscripţie, şi aceştia pot fi membrii a comitetului, ori nu, aşa dupăcum se vede mai potrivit pentru servici.

Intrebare: Comitetul propus să preieie atât răspunderea cât şi îndatoririle de slujbă a comitetului care a stat până acuma în picioare, anume, a conducătorului de lucru, a casierului, şi a administratorului?

Răspuns: Trebuie să se înfiinţeze un comitet general, numit comitet de servici. Conducătorul de lucru va fi numit de Biroul localnic al Societăţii. Ajutorul-conducător de lucru, administratorul de cărţi şi alţii ,trebuie să fie aleşi de grupă. Indatoririle slujbei lor sunt exact aceleaş, care au fost clarificaţi deja de mai înainte de secţia de servici a Societăţii prin „Metode de organizaţie pentru grupe" trimise.

Intrebare: Preşedintele sau conducătorul de lucru să prezideze în adunarea comitetului şi a adunării întregi, ori răspunderea să se împărţească, anume aşa, că preşedintele în ambele cazuri prezidează, când este vorba de alte lucruri şi nu de servici, atunci însă, dacă este vorba de afaceri în jurul serviciului, conducătorul va fi preşedintele?

Răspuns: Nici o nedumerire nu trebuie să fie în privinţa preşedintelui. Conducătorul de lucru nu este undeva preşedinte numai pe baza slujbei sale ca conducător de lucru, cu excepţia adunărilor de comitet, întrucât este un membru al comitetului, în care caz ar fi de dorit, ca să prezideze în adunările comitetului de servici. Preşedintele adunării, poate să fie ales de fiecare dată pentru fiecare adunare, ba chiar şi pentru un timp mai scurt sau mai lung. Ar fi de fapt un lucru greşit, ca să fie ales cineva de preşedinte în general, pe un timp mai lung decât un an. In „Hotărîre" nu există nici o părere împărţită. Preşedintele trebuie să prezideze, să ţină ordine şi să conducă adunările de studii în caz dacă adunarea doreşte aceasta, anume dacă este ales de preşedinte şi este poftit de grupă, ca să conducă adunările. Comitetul de servici, ca singurul comitet general al grupei, dacă grupa îi dă dreptul, să numească în mod regulat pe conducătorii studiilor. Obiceiul urmat până acuma, de a alege pe un conducător al diferitelor studii pe un timp de şase luni, este foarte bun şi datorinţa de alegerea conducătorului de studiu să fie săvârşită de comitetul de servici. Lucrul acesta până acuma a fost isprăvit de comitetul executiv, însă comitetul de servici poate să isprăvească orice lucru făcut de comitetul executiv. Grupa trebuie să evite, ca să facă pe cineva preşedinte cu înlăturarea altora, şi prin aceasta să-l încurajeze ca să se ţină prea important. Se sfătueşte, ca să se aleagă un frate de preşedinte a grupei de trei, şase luni sau cel mult pe un an.

și dacă ar fi absent, atunci cu ocazia oarecari adunări se poate alege altcineva ca președinte pentru adunarea respectivă.

Intrebare: Președintele adunării în toate adunările (întrunirile) să fie privit ca șeful executiv al adunării, cu excepția aceea, ce este serviciul în înțelesul adevărat al cuvântului?

Răspuns: Răspunsul este hotărît „Nu". Aceasta ar fi cu totul nelaloc. A face pe cineva șef executiv al adunării, este nepotrivit și nescriptural, îndeosebi dacă aceasta se face sub excluderea lucrului de mărturie. Dacă nu este servici, atunci de fapt nu este nimica.

Intrebare: Surori pot să fie alese ca membre în comitetul de servici?

Răspuns: Pe baza Scripturei nu sunt excluse de acolo. Cu toate acestea este însă preferabil a alege bărbați; dacă însă nu sunt bărbați cu însușirile cerute de Scriptură, și dacă femei înzestrate cu însușirile cerute de Scriiptură sunt gata de lucru, atunci pot să între în comitetul de servici.

Intrebare: Secretarul și casierul sunt de a se alege din membrii comitetului?

Răspuns: Aceasta nicidecum nu este de lipsă. Secretarul poate să fie un frate sau o soră; și casierul poate să fie un frate sau o soră. Pot să fie membri a comitetului, și nu; ar fi preferabil, ca pentru aceste două slujbe să se aleagă persoane, care nu sunt membre în comitetul de servici.

Intrebare: Membrii ajutor-comitetului de servici trebuie să fie numiți de comitetul de servici? (Sub ajutor-comitet de servici se înțelege comitetul, care are a face cu tot ceeace este în legătură cu pregătirea locuinței pentru pioneri).

Răspuns: O alegere pentru un astfel de adăpost este o chestiune, pe care fiecare grupă trebuie s'o aranjeze ea singură; și grupă ca întreagă, trebuie să pună întrebări cu privire la hotărîrea de a alege un farm sau o locuință și să întocmească un comitet anume, pentru a rezolva chestiunea aceasta.

Intrebare: Să se înființeze o slujbă de gestionar pentru radio, și anume pe aceea bază, pe care s'a înființat slujba conducătorului de lucru?

Răspuns: Dacă grupa locală dorește aceasta, atunci ar fi un lucru potrivit. Chestiunea însă este o parte a serviciului, și unde în urma numărului sau mărimei grupei și în urma lucrului desăvârșit sunt de rezolvat multe datorințe de slujbe în grupă, grupa poate să numească un gestionar de radio. Nu ar fi deloc nepotrivit, dacă comitetul de servici ar numi pe cineva, ca să ia în mână chestiunea radiofoniei. Acesta trebuie apoi să raporteze despre activitatea sa Biroului din Brooklyn (ori Biroului local). Gestionarul de radio nici nu trebuie să fie un membru al comitetului de servici. Frații trebuie să fie conștienți de faptul, că fiecare care dorește să servească este datoria lor, ca să-i prevadă cu servici, și formalitățile să fie eliminate.

Intrebare: Este potrivit să se folosească cuvântul „servici" pentru fiecare formă a serviciului, inclusiv lucrul de mărturie?

Răspuns: Acesta este cugetul adevărat. La grupă totul este servici, și comitetul de servici, la dorința grupei, pe drept poate să împărțească serviciul în diferite subîmpărțiri, și pentru îngrijirea acestor diferite chestiuni, ca radio, local pentru studii, chestiuni de ajutorare și alte lucruri, să înființeze subcomitete, cari apoi vor trebui să raporteze despre activitatea lor comitetului general de servici.

Intrebare: Președintele să fie ales pe șase luni sau pe un an, sau ocazional din timp în timp? Cum să fie aleși frații conferențiari (vorbitori)?

Răspuns: Președintele adunării poate să fie ales, cum este arătat mai sus, pe un timp mai scurt sau mai lung sau chiar și pentru cazuri de singuratice adunări. Activitatea sa se mărginește numai la prezidarea adunărilor. Comitetul de serviciu trebuie să rezolveze chestiunile economice de ordin general. Ce privește alegerea fraților pentru vorbire, comitetul de serviciu la dorința adunării să numească pe frații, pe cari îi găsește ca cei mai capabili pentru acest scop.

Intrebare: Președintele este maestru în ceeace trebuie să se spună și să se facă într'o adunare de servici?

Răspuns: Hotărît nu! In organizația lui Dumnezeu nu sunt domni. Președintele trebuie să prezideze, să facă ordine și în general să rezolveze chestiunile, cari cad în sarcina președintelui. Dacă va fi condus cu totul și pedeplin de neegoism, atunci în conlucrare nu se vor ivi greutăți. Este mai bine, ca aceeaș persoană să nu se aleagă președinte pe mai mult decât un an.

Intrebare: O grupă poate să aleagă de președinte pe unul, care recunoaște că nu înțelege adevărul prezent, și în cei cinci ani din urmă a refuzat, ca să conducă studiul „Revistei"?

Răspuns: Hotărît nu! Cum se poate spune despre unul ca acesta, că ar fi în templu, când el nu vede lumina ce se revarsă din templu? Unul asemenea este pe deplin nepotrivit și incapabil, ca să figureze în organizația lui Dumnezeu ca președinte sau în eventuală altă calitate.

Intrebare: Poate un conducător de lucru sau un frate credincios Domnului, să facă observații cu ocazia unei adunări de servici asupra unui articol al „Revistei", fără să fie mustrat sau criticat din partea președintelui?

Răspuns: Președintele nu are autoritatea, ca pe oricine, care își exprimă părerile, ca să-l mustre pentru aceasta. Dacă părerile exprimate nu ar fi în armonie cu Scriptura, atunci președintele poate să provoace adunarea, ca prin vot să-și arate neaprobarea față de observația din chestiune. Președintele nu este un țar, și nu este îndreptățit, ca să folosească o putere despotică față de oricine. Conducătorul de lucru într'o adunare de studiere ocupă acelaș loc, ca și un oricare alt membru al grupei, nici mai mare, nici mai mic.

Intrebare: Intr'o adunare de servici se poate

accepta o hotărâre când președintele este conducătorul de lucru?

Răspuns: De sine înțeles aceasta se poate întâmpla, dacă grupa dorește. Conducătorul de lucru nu este îndreptățit, ca să hotărască ce să facă să nu facă o grupă. În organizația lui Dumnezeu majoritatea hotărăște.

Întrebare: Este potrivit, ca un frate, în acelaș timp să fie îmbrăcat cu slujbele unui gestionar de radio, membru în comitetul de serviciu, președinte, secretar și casier, și să lucreze în toate aceste calități?

Răspuns: Aceasta ar fi o procedură foarte rea, îndeosebi atunci, dacă sunt și alții, cari ar putea ocupa slujbele acestea.

Întrebare: În ce fel de adunări trebuie conducătorul de lucru să prezideze, și în cari adunări să prezideze președintele?

Răspuns: Această întrebare este asemănătoare cu una pusă mai la început, dar las să o repetăm și aici. Este la loc, că conducătorul de lucru prezidează adunările comitetului de servici, în caz dacă nu cumva este învitat altcineva să preia președinția aici. Președintele grupei să prezideze în adunările care obvin în grupă, excepțiune face cazul, dacă este învitat un altul, ca să prezideze.

Întrebare: Trebuie grupa să aibă un administrator de cărți?

Răspuns: Da, absolut! Grupa trebuie să aibă un administrator de cărți, și administratorul acesta de cărți poate, așa dupăcum se hotărește, să fie ales ori de grupă, ori de comitet.

Întrebare: Administratorul de cărți poate să fie totodată și secretar sau casier?

Răspuns: Aceasta nu ar fi consult din motivul că îndatoririle administratorului de cărți, se deosebesc de acelea a casierului și secretarului. Aceste slujbe să fie distribuite între trei persoane, sunt destule membre în grupă, ca în felul acesta să ocupe slujbele.

Întrebare: Într'o grupă mai mare ar fi consult să se instituiască mai multe subcomitete?

Răspuns: Fiecare grupă să hotărască ea însăș asupra acestui punct. Ar fi o procedură cu totul corectă, dacă grupă ar împuternici comitetul de serviciu, ca să înființeze toate subcomitetele de lipsă, ca să prescrie și să împărțească circumscripțiile, ca să contabilizeze magazia și cărțile și să rezolveze alte lucruri necesare de acest fel.

Întrebare: Care sunt datorințele prescrise a unui conducător de lucru și a unui președinte?

Răspuns: Datorințele unui conducător de lucru, sunt descrise în amănunt în literatura servită de Biroul din Brooklyn (adecă din Berna sau București) a Societății. Datorințele unui președinte constau, cum se înțelege în general potrivit de toți, în aceea, de a prezida adunarea și a ținea ordinea.

Întrebare: Una dintre grupe are un președinte, care se crede îndreptățit, ca și în adunările de studii, la care sunt numiți alți conducători de studiu, ca să prezideze, deschizând el adunarea și introducând la conducătorul de studiu regulat. Este potrivit aceasta?

Răspuns: O astfel de procedură, vorbind domol, se pare o nebunie. Pentruce este de lipsă, ca un frate să fie introdus adunării din partea altui frate? Dacă președintele este numit, ca să prezideze o adunare, atunci să facă aceasta; dacă conducerea adunării este predată altui frate, atunci acesta să facă lucrul acesta. Înconjurați formalitățile și ceremoniile fără folos.

Date generale

Lucrurile înșirate mai sus trebuie avute în vedere, atunci nu vor fi greutăți: Organizația grupei este unitară; despre fiecare membru al grupei să presupune, că este uns de Domnul, este în armonie deplină cu organizația sa și este gata și voitor, ca la orice timp să facă servici. Nimenea nu are în grupă o întâietate față de un altul; fiecare cu bucurie să execute lucrul încredințat lui. Nu este de lipsă, ca fiecare membru al grupei să figureze în comitetul de serviciu, numai dacă are capacitățile pentru aceasta. Un număr mărginit trebuie să se aleagă, care să fie activ după cele mai bune năzuințe intereselor cauzei Domnului. Conducătorul de lucru poate să fie un membru al comitetului, ori nu. Dar este preferabil, a-l alege de membru al acestui comitet, și în adunarea comitetului de serviciu a-i lăsa conducerea prezidențială. Cu toate acestea și oarecare altul poate să fie ales de președinte în adunările comitetului de servici. Prezența conducătorului de lucru la adunările comitetului de serviciu, în principal servește scopul, că el răspunde la întrebările, cari s'ar putea ivi cu privire la servici, despre ce el este îndeosebi bine informat, deoarece el stă în legătură cu Biroul Societății.

Cu ocazia alegerii servitorilor, grupa să procedeze în felul următor: Într'o adunare regulată se alege un președinte pentru adunarea aceasta, și apoi hotărește, că unul ca acesta va servi ca președinte, pânăcând adunarea va alege pe un altul. Deci timpul slujbei sale este nehotărît. A doua: alegeți un comitet de serviciu dintre bătrâni, anume din frații maturi ai grupei, cari sunt în armonie deplină cu serviciul, și cu sârguință se ocupă în servici (lucrul mărturiei). A treia: Alegeți un secretar din rândul fraților. Dacă nu stă la dispoziție un frate, poate să fie aleasă o soră ca secretar. A patra: Alegeți un casier din grupă, de preferință pe un frate. Să fie un singur secretar pentru toate chestiunile întregei grupe, și asemenea numai un casier pentru toate chestiunile grupei. Grupa să împuternicească pe maideparte comitetul de serviciu prin propunere sau hotărîre, ca să formeze subcomitetele necesare, în mod regulat să numească pe conducătorii studiului, precum și pe aceia, cari în mod public să țină vorbiri grupei. Conducătorul de lucru va fi ales sau încredințat de societate, dintre cei propuși de grupa locală și cari au însușirile necesare pentru acest serviciu.

Toți trebuie mereu să se ocupe cu cugetul, că este un privilegiu mare a poporului lui Dumnezeu,

de a lua parte la serviciul lui, şi să aibă o parte la justificarea Numelui şi Cuvântului lui Iehova. In general trebuie să înţelegem, că din punctul de vedere practic nu este nici o deosebire între organizaţia de acum şi aceea anterioară, cu excepţia următoarelor puncte: Alegerea oamenilor la o slujbă de bătrân sau diacon este nescriptural; dar alegerea anumitor membre a grupei pentru rezolvarea îndatoririlor în legătură cu serviciul este întocmai scriptural şi potrivit.

W. T. din 1 Octombrie 1932.

Scrisori interesante

Iehova ne liberează din nelegiuire

Iubiţi fraţi în serviciul Domnului!

Nu găsesc cuvinte pentru descrierea bucuriei mele, pe care o am, că am ajuns la cunoştinţa adevărului, prin cărţile, pe cari mi le-a adus fratele L. P.

Pentruca să puteţi măsura bucuria mea adâncă de tot, permiteţi-mi, iubiţi fraţi, ca să vă descriu starea de plâns în care mă găseam, când mă născuiam, ca să studiez teologia, şi să devin preot. Dacă Părintele nostru ceresc n'ar fi trimis la mine pe unul din copiii lui, atunci desigur, că ajungeam la prăbuşirea sigură.

Inainte cu doi ani, odăiţa mea mică a fost transformată în o capelă, cu icoane sfinte, lumini, tămâie etc., şi de trei ori pe ziuă, precum şi în timp de noapte, am îngenunchiat înaintea idoilor şi m'am rugat. Cu lacrimi în ochi m'am rugat, ca să mi se împlinească dorinţa inimei. Mulţumesc Părintelui ceresc, Iehova Dumnezeu, care vede în inimi, că m'a eliberat din neştiinţa în care mă aflam. El şi-a deschis braţele, şi mi-a dăruit adevărul, şi încă ce adevăr minunat.

Vă rog, ca să mă primiţi pe lista abonaţilor revistei W. T. şi să-mi trimiteţi socoteala, ca să vă pot trimite banii.

Cel mai mic conlucrător al vostru în speranţă

John Cucumbetis, Egipt.

Numele lui Iehova să fie înălţat!

Mult iubite frate Rutherford!

Mă îndeamnă, ca să-ţi scriu câteva rânduri despre aprecierea privilegiului nostru de a răspândi solia împărăţiei. Ni s'au dăruit ocaziuni mari şi foarte încurajătoare, ca să dăm o mărturie puternică pentru marele nostru Dumnezeu Iehova, şi uşi ni s'au deschis, prin cari de altfel cu greu puteam să pătrundem. Astfel am avut ocazie, ca să fac vizită la mulţi conducători în poziţii înalte şi multora să le dau o mărturie bună despre adevăr. Intre aceştia era şi preşedintele republicei Finlandei. Am primit o audienţă la el şi am fost fost primit cu prietenie. După ce i-am supus chestiunea, mi-a spus, că aceasta este de ceeace oamenii acuma în timpul acesta de mare apăsare, au lipsă, şi şi-a exprimat mulţumirea pentru vizita mea şi pentru carte.

In legătură cu aceasta este asemenea foarte încurajator, a vedea, cum se împlineşte Apocalips 3:9. Unul dintre fraţii noştri din Casa Bibliei a cercetat pe un înalt teolog. Acesta a fost atât de înfuriat, încât pe fratele l-a izbit peste uşă, şi cartea pe care i-a dat-o a aruncat-o după el. In ziua următoare a venit la Biroul nostru, şi a dorit să vorbească cu fratele. L-a rugat de iertare şi a luat cartea în primire. Eu am vizitat pe un preot, care nu numai că a primit cartea, ci a dorit să şi vorbească cu mine. Ca urmare a convorbirii noastre în ziua următoare a venit la mine şi a cumpărat cărţile „Lumina" şi „Profeţie". Când i-am oferit colecţia întreagă, mi-a spus: „Nu vreau să iau toate cărţile, deoarece astfel am mai multă ocazie, ca să-ţi fac vizită şi să-mi iau cărţi". Cu mare interes a ascultat răspunsurile mele la întrebările sale. El a recunoscut, că între toate cărţile „religioase" ale noastre sunt singurele, care într'adevăr dau hrană; altele nu au nimic de dat. Intr'adevăr putem să exclamăm cu psalmistul: „Moştenirea mi-a căzut în locuri plăcute!".

Numele Domnului să fie binecuvântat!

Al tău frate fericit şi mulţumit din îndurarea minunată a lui Dumnezeu,

Karlo Harteva, Finlanda.

Scopurile lui Dumnezeu mi-au fost date în ştire

Iubite judecătorule Rutherford,

Chiar acuma am primit „Epoca de aur", şi am citit din ea provocarea Dv. pentru o desbatere, către liga bisericilor. Mă tem ,că sunt prea fricos, deoarce ştiu, că timpul lor este foarte scurt.

Dacă nu ar fi venit la mine unul dintre martorii lui Iehova, atunci m'aş găsi în disperarea cea mai adâncă. Cu un an înainte mi-am îngropat pe copila de trei ani. După ce timp de trei luni am jelit, nefiind nici un preot, care să mă fi putut mângâia, veni unul dintre aceşti martori la uşa mea, şi cu un rîmbet admirabil mi-a vorbit despre scopul minunat al lui Dumnezeu. Şi să vă gândiţi la aceea, că timp de douăzeci de ani am căutat adevărul în biserici!

Acum cărţile Dv. în legătură cu Biblia mea au devenit hrană pentru un suflet flămând. Eu ţin mereu gata o cantitate de cărţi şi broşuri, ca să le dau celor trişti şi descurajaţi şi acelora, cari suspină din pricina celor ce se petrec în lume.

Sunt cu iubire creştinească,

Lena I. C. Duffield, Illinois.

Societatea de Biblii şi Tractate — Bucuresti, Strada Crisana No. 33